U S N E S E N Í

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, složený z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Marie Žiškové, JUDr. Romana Fialy, JUDr. Pavla Pavlíka, JUDr. Karla Podolky a JUDr. Petra Příhody, rozhodl o návrhu **J. N.**, proti odpůrci **Nejvyššímu soudu České republiky**, se sídlem v Brně, Burešova 20, za další účasti **České republiky - Kanceláře Poslanecké sněmovny**, se sídlem Praha 1, Sněmovní 4, zastoupené JUDr. Alešem Pejchalem, advokátem se sídlem Čelákovice, Stankovského 144, o návrhu na zahájení řízení o kompetenčním sporu,

takto:

Návrh **se odmítá.**

Odůvodnění:

Zvláštnímu senátu zřízenému podle zákona č. 131/2002 Sb. bylo dne 22. 10. 2009 doručeno podání výslovně označené jako „*žaloba o určení místní příslušnosti a o určení zastoupení za stát před soudem*“ dle smyslu zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, směřující k číslu jednacímu Nejvyššího soudu 25 Cdo 2715/2009 - 71. Tímto podáním se navrhovatel J. N. domáhá, aby zvláštní senát věc místní příslušnosti rozhodl řádně v souladu se zákonem a s ústavními zákony, a dále aby rozhodl řádně o právním zastoupení žalované strany včetně srozumitelného určení, kdo bude povinen zaplatit soudní poplatky za zastoupení žalované strany, v jaké výši, v jakém sazebníku, popřípadě jaké úlevy se na žalobce v hmotné nouzi vztahují.

Z podání a přiložených příloh vyplynulo, že navrhovatel podal 5. 8. 2008 u Okresního soudu Plzeň – město proti České republice – Kanceláři Poslanecké sněmovny žalobu o zaplacení odškodnění za způsobení těžkého emocionálního strádání při výkonu veřejné moci ve výši 18 000 000 000 Kč formou zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu s návrhem na vydání platebního rozkazu. Usnesením ze dne 16. 10. 2008, čj. 36 C 303/2008 - 22, vyslovil okresní soud svoji místní nepříslušnost a věc postoupil Obvodnímu soudu pro Prahu 1 jako soudu místně příslušnému. Proti uvedenému usnesení podal navrhovatel dne 29. 10. 2008 odvolání.

Krajský soud v Plzni dospěl k závěru, že odvolání navrhovatele není důvodné, proto usnesením ze dne 19. 12. 2008, čj. 56 Co 551/2008 - 32, rozhodnutí soudu prvního

stupně potvrdil. Proti tomuto usnesení brojil navrhovatel dovoláním k Nejvyššímu soudu, který usnesením ze dne 29. 7. 2009, čj. 25 Cdo 2715/2009 - 71, dovolání odmítl. Uzavřel, že dovolání směřuje proti rozhodnutí, proti němuž tento mimořádný opravný prostředek není přípustný.

Navrhovatel proti tomuto postupu Nejvyššího soudu podal dne 11. 9. 2009 stížnost pro porušení zákona k ministryni spravedlnosti. Přípisem ze dne 21. 9. 2009, čj. 1456/2009-OD-DOH/4, byl ministerstvem informován, že v dané věci nelze stížnost pro porušení zákona podat, jelikož s přijetím zákona č. 519/1991 Sb., kterým se mění a doplňuje občanský soudní řád a notářský řád, s účinností od 1. 1. 1992 byl v civilních věcech namísto stížnosti pro porušení zákona zaveden nový mimořádný opravný prostředek – dovolání, jehož navrhovatel již využil.

Proti výše uvedené odpovědi ministerstva spravedlnosti podal navrhovatel dne 30. 9. 2009 stížnost k veřejnému ochránci práv domáhaje se ochrany před nezákonným zásahem ze strany ministerstva spravedlnosti. Veřejný ochránce práv přípisem ze dne 6. 10. 2009, sp. zn. 5453/2009/VOP/JBL, sdělil navrhovateli, že v postupu ministerstva neshledal žádného pochybení, neboť podle současné právní úpravy občanskoprávní řízení institut stížnosti pro porušení zákona nezná.

Zvláštní senát se nejprve zabýval otázkou, zda jsou splněny podmínky pro vydání rozhodnutí o kompetenčním sporu, přičemž vycházel z následujících skutečností, úvah a závěrů:

Podle § 1 odst. 1 zákona č. 131/2002 Sb. se podle tohoto zákona postupuje při kladných nebo záporných kompetenčních sporech o pravomoc nebo věcnou příslušnost (dále jen „pravomoc“) vydat rozhodnutí, jehož stranami jsou a) soudy a orgány moci výkonné územní, zájmové nebo procesní samosprávy, b) soudy v občanském soudním řízení a soudy ve správním soudnictví.

Z § 1 odst. 2 tohoto zákona pak plyne, že kompetenčním sporem je buď spor, ve kterém si jedna strana osobuje pravomoc vydat rozhodnutí v totožné věci individuálně určených účastníků, o níž již druhá strana vydala pravomocné rozhodnutí (pozitivní kompetenční spor), anebo spor, ve kterém jeho strany popírají svou pravomoc vydat rozhodnutí v totožné věci individuálně určených účastníků (spor negativní).

Takto vymezené kompetenční spory projednává a rozhoduje zvláštní senát (srov. § 2 odst. 1 tohoto zákona). Ten pak rozhodne, kdo (tedy která strana kompetenčního sporu) je příslušný vydat rozhodnutí ve věci uvedené v návrhu na zahájení řízení (§ 5 odst. 1 téhož zákona).

Jedna ze základních podmínek pro to, aby byla dána pravomoc zvláštního senátu, je existence kompetenčního sporu. Z návrhu ze dne 22. 10. 2009 však nevyplývá, že by mezi soudem na jedné straně a orgánem moci výkonné, územní, zájmové, či procesní samosprávy na straně druhé, či mezi soudem v občanském soudním řízení a soudem ve správním soudnictví bylo sporné, kdo má vydat rozhodnutí v totožné věci. Naopak návrh jednoznačně svědčí o tom, že navrhovatel podal žalobu o zaplacení odškodnění proti České

republice - Kanceláři Poslanecké sněmovny, přičemž Okresní soud Plzeň – město vyslovil svoji místní nepříslušnost a věc postoupil Obvodnímu soudu pro Prahu 1. Navrhovatel nesouhlasí s tímto rozhodnutím a domáhá se, aby zvláštní senát o místní příslušnosti v posuzované věci „řádně“ rozhodl. Jak již bylo uvedeno výše, do pravomoci zvláštního senátu nenáleží rozhodování sporů o místní příslušnost, nýbrž sporů o příslušnost věcnou (pravomoc). V daném případě tedy kompetenční spor nevznikl, neboť o pravomoci soudů v občanskoprávním řízení v daném případě není pochyb; soudy rozhodující v civilním řízení svoji pravomoc nepopřely (nejedná se o záporný kompetenční konflikt), stejně tak neexistuje druhá strana sporu, která by si pravomoc rozhodovat v posuzované věci taktéž osobovala (nejde ani o kompetenční spor kladný).

Vzhledem k uvedeným skutečnostem byl návrh J. N. na zahájení řízení o kompetenčním sporu odmítnut [§ 4 zákona č. 131/2002 Sb. a § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.], neboť nejsou splněny podmínky takového řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 27. ledna 2010

JUDr. Michal Mazanec
předseda zvláštního senátu